

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.21r-22/19
Ciocana
Judecător: Veaceslav Martînenco

Judecătoria Chișinău Sediul

DECIZIE

20 februarie 2020
Bălți

mun.

Colegiul penal al Curții de apel Bălți

În componență:

Președintele de ședințe, judecător
Judecători

Ion Talpa
Svetlana Șleahțițki și Oxana Mironov

Cu participarea
Avocaților
Reprezentantul CNA

Ivan Turceac și Victor Mazniuc
Anton Sochircă

a judecat în ședință publică în instanța de recurs, recursul comun al petiționarilor Niță Ștefan, Popovici Serghei, Gubenco Serghei, Lebediuc Serghei, Garri Bivol, Vornicescu Igor, Bîrnaz Ghenadie, Marchitan Gheorghe, Gorun Gheorghe, Gîscă Valeriu, Andriaș Liliana, Hîrbu Iurie Moraru Mihail, Us Aurica reprezentantul Ivan Turceac și reprezentantul Victor Mazniuc declarat împotriva încheierii judecătorei Chișinău sediul Ciocana din 01.11.2019, privind constatarea condițiilor de detenție care conform jurisprudenței Curții Europene, afectează drepturile garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de materialele prezentate instanței, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

CONSTATĂ :

Petiționarii Niță Ștefan, Popovici Serghei, Gubenco Serghei, Lebediuc Serghei, Garri Bivol, Vornicescu Igor, Bîrnaz Ghenadie, Marchitan Gheorghe, Gorun Gheorghe, Gîscă Valeriu, Andriaș Liliana, Hîrbu Iurie, Moraru Mihail, Us Aurica au înaintat judecătorului de instrucție o plângere împotriva administrației

instituiției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În motivarea plângerii, s-a indicat că, la 20.09.2016, procurorii din cadrul Procuraturii Anticorupție în baza materialelor cauzelor penale, au emis ordonanțe de reținere a petiționarilor pe termen de 72 ore. Tot în aceea zi, ofițerii de urmărire penală din cadrul Centrului Național Anticorupție (în continuare CNA) au întocmit procese-verbale de reținere pe termen de 72 ore, în baza carora petiționarii au fost plasați în Izolatorul de urmărire penală CNA.

La 21-22.09.2016 procurorii din cadrul Procuraturii Anticorupție au înaintat demersuri de aplicare în privința petiționarilor a măsurii preventive sub formă de preventiv pe termen de 30 de zile.

În perioada 22-23.09.2016, Judecătoria Buiucani mun. Chișinău a emis acte, prin care a admis demersurile procurorilor, fiind aplicată măsura arestării preventive pe termen de 30 de zile, cu deținerea acestora în izolatorul de urmărire penală a CNA, până la 04 noiembrie 2016.

La data de 04.11.2016, contrar încheierilor judecătorilor de instrucție, unde era indicat expres locul deținerii petiționarilor -Izolatorul de Detenție Preventivă a CNA, procurorii au decis ilegal transferarea acestora în Penitenciarul nr. 13 din Chișinău, unde au fost deținuți, după cum urmează:

1. Popovici Serghei - până la data de 28.11.2016;
2. Niță Ștefan - până la data de 16.11.2016;
3. Gubenco Serghei - până la data de 28.11.2016;
4. Lebediuc Serghei - până la data de 28.11.2016;
5. Bivol Garri - până la data de 16.11.2016;
6. Vornicescu Igor - până la data de 28.11.2016;
7. Bîmaz Ghenadie - până la data de 11.11.2016;
8. Marchitan Gheorghe - până la data de 25.11.2016;
9. Gorun Gheorghe - până la data de 11.11.2016;
10. Gîscă Valeriu - până la data de 28.11.2016;
11. Andriaș Liliana- până la data de 23.11.2016;
12. Hîrbu Iurie- până la data de 28.11.2016;
13. Moraru Mihail - până la data de 28.11.2016;
14. Us Aurica- până la data de 24.11.2016.

În urma multiplelor plângeri, referitor la ignorarea dispozițiilor cuprinse în încheierile judecătorilor de instrucție și transferați ilegal în Penitenciarul nr.13 din Chișinău, petiționarii au fost transferați înapoi la Izolatorul de Detenție Preventivă a CNA, unde au fost deținuți, după cum urmează:

1. Popovici Serghei - până la data de 25.01.2017;

2. Niță Ștefan - până la data de 23.12.2016;
3. Gubenco Serghei - până la data de 26.01.2017;
4. Lebediuc Serghei - până la data de 30.12.2016;
5. Bivol Garri - până la data de 17.01.2017;
6. Vornicescu Igor - până la data de 14.02.2017;
7. Bîmaz Ghenadie - până la data de 15.12.2016;
8. Marchitan Gheorghe - până la data de 15.12.2016;
9. Gorun Gheorghe - până la data de 31.01.2017;
10. Gîscă Valeriu - până la data de ;
11. Andriaș Liliana - până la data de 04.02.2017;
12. Hîrbu Iurie - până la data de 25.01.2017;
13. Moraru Mihail - până la data de 02.02.2017;
14. Us Aurica - până la data de ;

Consideră că, perioadei deținerii în arest preventiv, atât în Izolatorul de Detenție Preventivă a CNA, cât și în Penitenciarul nr. 13 din Chișinău, petiționarii au fost deținuți în condiții precare și inumane, contrare prevederilor art.3 din CEDO. Astfel relevă petiționarii în plângere că, în perioada detenției în izolatorul de urmărire penală al CNA, petiționarii au fost deținuți în condiții inumane și degradante, și se plâng pe următoarele: Celulele în care a fost deținuți câte patru persoane aveau o suprafață de 8,2 m.p. În celulă erau amplasate 4 paturi înguste, în 2 nivele, confecționate din metal și scânduri, ce cauzau incomodități evidente în procesul somnului. Imediat la intrare în celulă era amplasat veceul într-o zonă deschisă, fiind despărțit de cealaltă parte a celei numai printr-un perete cu înălțimea de 1,5m, fără ușă, fără sistem de ventilare, fapt ce excludea o minima stare de intimitate, pe dealtă parte impunea suportarea mirosului urât pe toată perioada detenției. Ventilarea celei lipsea în general, unica modalitate de aerisire a celei fiind deschiderea oberlihtului de dimensiuni foarte mici, care nu era permisă, decât la anumite intervale de timp. La unicul lavoar, amplasat vis-à-vis de viceu, curgea doar apa rece. În celulă lipsea mobilierul strict necesar, doar o masă foarte mică, fără scaune, petiționarii fiind impuși să servească masa din picioare, sau așezați pe pat. Nu exista nici un loc amenajat pentru a așeza hainele sau obiectele de igienă, petiționarii fiind nevoiți să păstreze lucrurile, inclusiv obiectele de igienă personală sub paturi. Plimbările în aer liber erau limitate la o singură oră pe zi, spațiile fiind foarte mici și neamenajate. La fel, în perioada detenției, petiționarii sub nici o formă nu au avut acces la informații difuzate în mass media de orice gen, fiind astfel izolați de orice eveniment extra.

În partea ce ține de condițiile la Penitenciarul nr. 13 Chișinău; petiționarii au indicat că, au fost supuși condițiilor inumane și degradante de detenție, de o severitate, care depășește nivelul inerent de suferință în detenție.

Astfel, petiționarii au fost plasați în secția carantină a Penitenciarului 13 Chișinău, celula nr.159; nr.161; și celula nr.108 cu o suprafață de 18 m², unde erau amplasate în două nivele 12 paturi. Paturile din celule erau confecționate din plăci metalice deteriorate, cu saltele murdare, rupte.

Geamurile celulelor erau deteriorate, desprinse din perete, prin crăpăturile mari pătrundea frigul insuportabil, petiționarii fiind nevoiți să doarmă îmbrăcați în haine groase, cu căciuli pe cap.

Ușile la fel erau deteriorate, cu crăpături imense, pereții erau umezi, iar podeaua din beton – foarte rece.

La momentul transferăm în Penitenciarul 13 Chișinău, lenjeria de pat, pernele și mele lipseau, motiv pentru care petiționarii efectiv nu au avut posibilitatea să se odihnească.

În celule era frig și murdar, peste tot mișunau gândacii de bucătărie, prima baie a organizat doar peste doisprezece zile de la detenție. Imediat la intrare în celule erau amplasate veceurile, care erau total deschise, fără mod de scurgere, pe perete fiind instalat un robinet, prin care curgea un get slab de care sub nici o formă nu asigura evacuarea deșeurilor, fapt ce excludea o stare de intimitate, pe de altă parte impunea suportarea mirosului urât pe toată perioada detenției.

Ventilarea celulelor lipsea în general, unica modalitate de aerisire a celulelor fiind deschiderea geamurilor, fapt care provoca curent puternic de aer, punând în pericol sănătatea deținuților. Altături de veceu era amplasat unicul lavoar, prin care la fel curgea doar apa rece. Mobilierul lipsea cu desăvârșire, în sensul că nu era nici masă, nici scaune, petiționarii fiind impuși să servească masa din picioare, sau așezați pe pat. Nu exista nici un loc amenajat pentru a așeza hainele sau obiectele de igienă, petiționarii fiind nevoiți să păstreze lucrurile, inclusiv obiectele de igienă personală sub paturi.

Celulele erau iluminate insuficient, deseori energia electrică se deconecta. Alimentația era asigurată necalitativ, fără calorii, formată doar din câteva feluri de terci, preparate pe bază de grăsimi cu utilizarea ingredientelor artificiale care provocau dureri de stomac.

Din aceste considerente, petiționarii erau nevoiți să apeleze la rude pentru a primi colete cu produse alimentare, procedura de primire a cărora era limitată și foarte anevoioasă, iar produsele - riguros dozate.

În imediata apropiere, în celulele vecine erau deținuți infractori, condamnați, recidiviști care, cunoscând despre faptul că petiționarii au fost transferați de la IDP al CNA în penitenciarul 13 Chișinău, îi intimidau și îi amenințau cu răfuiala fizică, noaptea băteau zgomotos în perete și nu le permiteau să se odihnească.

Vis-a-vis de celula nr.159 erau amplasate celule nr.150 și nr.151, în care se dețineau persoane bolnave de tuberculoză, fapt demonstrat inclusiv prin inscripțiile atașate pe ușa acestor celule. Respectiv, petiționarii au fost supuși riscului iminent

de infectare. În mod special atrage atenția instanței de judecată asupra faptului că în perioada de detenție petiționarii nu au beneficiat de asistență medical adecvată. Acest fapt a dus la decesul judecătorului Iurie Țurcan, care a fost arestat la aceeași dată ca și petiționarii, deținut împreună cu ei.

Deasemenea, petiționarul Marchitan Gheorghe la 20.10.2016, fiind în detenție s-a adresat procurorului în vederea asigurării asistenței medicale stomatologice, invocând faptul ca s-a rupt proteza maxilarului de sus și nu poate mânca. Procuratura i-a răspuns verbal că nu dispun de specialiști stomatologi.

La 26.10.2016, petiționarul repetat s-a adresat procurorului pentru a-i asigura asistenta medicală stomatologică. Ulterior, a solicitat accesul la asistența medical - stomatologică a unui cabinet privat, din cont propriu.

La 31.10.2016 petiționarul a indicat datele unui stomatolog privat pentru a-i acorda asistența medical necesară. Administrația locului de detenție nu a asigurat accesul petiționarului la serviciile stomatologului privat. La 23.11.2016, când era deținut în Penitenciarul 13, petiționarul a depus din nou o cerere în vederea acordării, asistenței medicale stomatologice, care deasemenea nu a fost soluționată.

Petiționarul, până la eliberarea sa din arest preventiv (15.12.16), nu a beneficiat de asistența stomatologică. Pe parcursul acestui timp (de la 20.10.2016-15.12.16) el a îndurat foame și dureri dentare, fiind nevoit să consume doar produse preponderent lichide.

La fel, petiționarului Bivol Garri nu i-a fost acordată la timp asistența medicală calificată, motiv din care la data de 08.01.2017, când se afla încă în arest preventiv și era deținut în IDP al CNA a fost internat în regim de urgență la Spitalul Feroviarilor unde a fost supus unei intervenții chirurgicale complicate. Intervenția chirurgicală a fost impusă de agravarea stării sănătății petiționarului din cauza condițiilor degradante de detenție.

Petiționara Us Aurica în vârstă de 68 de ani fiind reținută și plasată în arest preventiv, suferea de mai multe maladii grave ca: hepatită, hernie la discuri, fiind supusă recent unei intervenții chirurgicale complicate, maladii care necesitau tratament medical specializat și care nu i-a fost asigurat.

Toate circumstanțele expuse supra, în opinia petiționarilor denotă faptul că aceștea au fost deținuți în condiții contrare prevederilor art.3 al CEDO, motiv pentru care s-au adresat la Curtea Europeană.

Prin Decizia din 28 martie 2019, plângerea a fost radiată de pe rol în legătură cu adoptarea unui nou remediu la nivel național.

În decizia nominalizată Curtea a menționat că Parlamentul Republicii Moldova a adoptat două legi (nr. 163 și nr. 272), completând, printre altele, un remediu pentru plângerile cu privire la condițiile de detenție. Aceste doua legi au fost publicate pe 20 octombrie 2017 și, respectiv, pe 12 decembrie 2018, iar dispozițiile cu privire la noua cale de atac au intrat în vigoare pe 1 ianuarie 2019.

Acestea prevăd introducerea unui nou remediu preventiv și compensator pentru persoanele (preveniți sau condamnați) deținuți în condiții proaste de detenție, contrare prevederilor art. 3 și 13 CEDO.

Astfel solicită petiționarii, constatarea faptului că petiționarii Bivol Garri, Niță Ștefan, Gubenco Serghei, Lebediuc Sergiu, Popovici Serghei, Bîrnaz Ghenadie, Hîrbu Iurie, Marchitan Gheorghe, Andriaș Liliana, Gîscă Valeriu, Gorun Gheorghe, Us Aurica, Vornicescu Igor, Moraru Mihail au fost deținuți în izolatorul IDP al CNA și în Penitenciarul nr.13 Chișinău, în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

La fel solicită și încasarea de la Administrația penitenciarului nr. 13 Chișinău, Izolatorul CNA prin intermediul Ministerului Finanțelor RM a cheltuielile de asistență juridică suportate în acest proces.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 01 noiembrie 2019, a fost admisă parțial plângerea lui Niță Ștefan, Popovici Serghei, Gubenco Serghei, Lebediuc Serghei, Garri Bivol, Vornicescu Igor, Bîrnaz Ghenadie, Marchitan Gheorghe, Gorun Gheorghe, Gîscă Valeriu, Andriaș Liliana., Hîrbu Iurie, Moraru Mihail, Us Aurica referitor la condițiile de detenție, care conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor fundamentale. A fost constatat faptul că petiționarii s-au aflat în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău în condiții de detenție provizorie contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru o perioadă după cum urmează:

1. Popovici Serghei - din 04.11.2016 până la data de 28.11.2016 în total- 24 zile;
2. Niță Ștefan din 04.11.2016 - până la data de 16.11.2016 în total-12 zile;
3. Gubenco Serghei - din 04.11.2016 până la data de 28.11.2016 în total-24 zile;
4. Lebediuc Serghei - din 04.11.2016 până la data de 28.11.2016 în total-24 zile;
5. Bivol Garri - din 04.11.2016 până la data de 16.11.2016 în total-12 zile;
6. Vornicescu Igor - din 04.11.2016 până la data de 28.11.2016 în total-24 zile;
7. Bîrnaz Ghenadie - din 04.11.2016 până la data de 11.11.2016 în total-7 zile;
8. Marchitan Gheorghe - din 04.11.2016 până la data de 25.11.2016 în total-21 zile;
9. Gorun Gheorghe - din 04.11.2016 până la data de 11.11.2016 în total-7 zile;
10. Gîscă Valeriu - din 04.11.2016 până la data de 28.11.2016 în total-24 zile;

11. Andriaș Liliana- din 04.11.2016 până la data de 23.11.2016 în total-19 zile;

12. Hîrbu Iurie- din 04.11.2016 până la data de 28.11.2016 în total-24 zile;

13. Moraru Mihail - din 04.11.2016 până la data de 28.11.2016 în total-24 zile;

14. Us Aurica- din 04.11.2016 până la data de 24.11.2016 în total-20 zile.

În rest plângerea a fost respinsă ca neîntemeiată. Au fost restituite petiționarilor bonurile de plată prezentate întru confirmarea cheltuielilor de asistență juridică.

Nefiind de acord cu hotărârea dată, Niță Ștefan, Popovici Serghei, Gubenco Serghei, Lebediuc Serghei, Garri Bivol, Vornicescu Igor, Bîrnaz Ghenadie, Marchitan Gheorghe, Gorun Gheorghe, Gîscă Valeriu, Andriaș Liliana, Hîrbu Iurie și reprezentantul Ivan Tureac, Moraru Mihail, Us Aurica și reprezentantul Victor Mazniuc au contestat-o cu recurs și au solicitat admiterea recursului, casarea parțială a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 01 noiembrie 2019 în partea respingerii plângerii petiționarilor Ștefan Niță, Gheorghe Marchitan, Gheorghe Gorun, Igor Vornicescu, Liliana Andriaș, Iurie Hîrbu, Serghei Popovici, Serghei Gubenco, Sergiu Lebediuc, Garri Bivol, Ghenadie Bîrnaz, Gîscă Valeriu, Mihail Moraru, Aurica Us, privitor constatarea faptului că s-au aflat în Izolatorul de detenție preventivă al Centrului Național Anticorupție în condiții de detenție provizorie contrare prevederilor Articolului 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru perioadele specificate ale aflării în stare de arest preventive. Expunerea asupra faptului nerespectării termenului legal de judecare a cauzei de către prima instanță. Constatarea faptelor invocate de încălcare a legalității și a drepturilor petiționarilor, cu emiterea unei încheieri interlocutorii de înlăturare a condițiilor ce au contribuit la săvârșirea încălcărilor legislației, prin pronunțare motivată potrivit art.218 alin. (1) Cod de procedură penală.

Recurenții au contestat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 01 noiembrie 2019 doar în partea respingerii plângerii sale privitoare la constatarea faptului deținerii în Izolatorul de detenție preventivă al Centrului Național Anticorupție în condiții de detenție provizorie contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru perioadele specificate ale aflării în stare de arest preventiv.

În argumentarea recursului au indicat, că constatările primei instanțe sunt eronate, în măsură să afecteze drepturile și interesele legale ale petiționarilor, iar încheierea din 01 noiembrie 2019 poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de prima instanță, fiind prezent cazul prevăzut de art. 444 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în partea contestată hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Recurenții consideră, că fiind eronate reținerile instanței că informațiile și pozele prezentate de reprezentantul Centrului Național Anticorupție ar constitui un probatoriu pertinent, or, aceste date au fost respinse în ședința de judecată de către petiționari, deoarece nu se referă la perioadele care constituie obiectul examinărilor, fiind în contrariu cu rapoartele naționale de evaluare la acest subiect pentru perioada examinată.

Indică că, instanță a reținut eronat că potrivit comunicărilor semnate de petiționari anexate la materialele cauzei, aceștia au indicat că drepturile lor au fost respectate în perioada deținerii în izolatorul de detenție preventivă al Centrului Național Anticorupție.

În opinia recurenților, încheierea este ilegală și nemotivată, deoarece a fost adoptată cu încălcarea esențială a normelor de drept procesual, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 101 Cod de procedură penală și afectând reclamanții în drepturile procesuale și interesele lor legale, motive care impun casarea ei în partea contestată.

Menționează că, prima instanță nu a asigurat egalitatea părților în drepturile procedurale, garantată prin lege prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, favorizând una din părți în raport cu cealaltă. În convingerea recurenților, încheierea recurată este ilegală, deoarece prima instanță a încălcat normele de drept procedural, afectând reclamanții în drepturile procesuale și interesele sale legale. În ședința de judecată petiționarii au dovedit circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor sale, iar reprezentantul Centrului Național Anticorupție în calitate de gestionar al Izolatorului de detenție preventivă nu a rezolvat sarcina revenită a probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de petiționari.

În viziunea recurenților, încheierea primei instanțe nu a răspuns la toate motivele din plângerea comună a reclamanților, precum și argumentele aduse în ședința de judecată, prima instanță a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând drepturile procedurale ale acestora la un proces echitabil și la examinarea plângerii în termen rezonabil.

Consideră recurenții, că instanța de recurs urmează să verifice respectarea normelor procesuale la emiterea încheierii atacate, ce țin de încălcarea dreptului la un proces echitabil și al accesului la justiție, în special, prin prisma respectării exigențelor prevăzute de art. 10, 19, 473³ Cod de procedură penală, art. 5 Cod de procedură civilă, art. 20, 24, 26 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Recurenții consider dovedit faptul, că în cazul acestora nu s-a procedat la respectarea demnității umane, detenția în Izolatorul de detenție preventivă al Centrului Național Anticorupție, la fel detenției în Penitenciarul nr. 13-Chișinău, a

cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale acestora, petiționarii fiind deținuți în condiții inumane și degradante, manifestate prin severe suferințe psihice, fizice și prejudicii morale.

La fel, petiționarii au invocat circumstanțe concrete de fapt care se referă nemijlocit la situația fiecărui autor al plângerii care se referă la supraaglomerarea celulelor Izolatorului de detenție preventivă al Centrului Național Anticorupție, deținerea în celule cu o suprafață mai mică decât 4 m² pentru persoană, starea necorespunzătoare a încăperilor, paturile incomode, mobilierul insuficient, absența unui loc pentru a păstra hainele și obiectele de igienă, cantitatea insuficientă și calitatea proastă a hrănilor, fiind nevoiți să apeleze la rude pentru a primi colete cu produse alimentare, au invocat lipsa lenjeriei de pat, accesul limitat la lumina zilei, condiții sanitare precare, aprovizionarea proprie cu medicamentele necesare, aprovizionarea din cont propriu cu haine, lenjerie de pat, obiecte de uz casnic, veselă de bucătărie, dotarea celulelor cu saltele uzate și murdare, absența accesului la apă caldă în celule, lipsirea de hrană pentru ziua deplasării în instanța de judecată, deținerea comună a persoanelor fumătoare de cele nefumătoare, poziționarea veceului în celulă fără a fi asigurată intimitatea persoanei, lavoarul amplasat alături, în care era încorporat robinet singular doar cu apă rece și get lent, sistemul de canalizare al celulei defectuos, absența ventilării, dotarea celulei cu un singur bec electric care nu asigura iluminarea suficientă, accesul limitat la informația difuzată prin mijloacele de informare în masă și recepționarea emisiunilor radiofonice și televizate, la plimbare petiționarii erau scoși doar pe durata unei ore pe zi, plimbarea avea loc într-o boxă cu suprafața limitată unde se plimbau mai mulți deținuți concomitent, baia era o dată pe săptămână, extrem de insuficientă pentru igiena personală etc.

Totodată, la evaluarea condițiilor de cazare a deținutului, petiționarul invocă încălcarea prevederilor Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006 Cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, care în punctul 464 stipulează că fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 metri pătrați, care trebuie să fie iluminat natural și artificial, încălzit și ventilat conform normativelor de construcții. Cu privire la calitatea hranei, absenței obiectelor de toaletă și menaj petiționarul invocă încălcarea normelor stipulate prin Hotărârea Guvernului nr. 609 din 29 mai 2006 privind normele minime de alimentare zilnică și obiecte de toaletă și menaj ale deținuților. Petiționarii au dovedit în ședința de judecată faptul că pe parcursul îndelungat al detenției în Izolatorul de detenție preventivă al Centrului Național Anticorupție, autoritățile nu au asigurate toate garanțiile siguranței persoanei, aceștia au fost supuși detenției în condiții inumane și degradante, contrare prevederilor Articolului 3 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, temeiuri invocate în cererea comună, adresată Curții Europene.

La 16 mai 2017, petiționarii au depus o plângere în adresa Curții Europene a Drepturilor Omului în care au solicitat constatarea violării art. 3 și 13 din Convenție în legătură cu detenția în condiții inumane și degradante de detenție, precum și alt articol relevant violărilor comise. Cererea a fost înregistrată cu numărul 38047/17 (Popovici și alții c. Republica Moldova).

Prin decizia din 28 martie 2019, plângerea a fost radiată de pe rol în legătură cu adoptarea unui nou remediu la nivel național. Petiționarii au făcut uz de noul remediu inclus în rezultatul adoptării Legilor nr. 163 și 272, ca urmare a pronunțării hotărârii CtEDO în cazul Shishanov v. Republica Moldova (11353/06, 15 septembrie 2015), care în sensul art.46 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, are forță obligatorie. Relevant, în cauza Draniceru v. Republica Moldova (decembrie), nr. 31975/15, §§ 10-19, 12 februarie 2019) Decizia din 12.2.2019 [Secția a II-a], ca urmare a hotărârii din cazul Shishanov v. Republica Moldova (11353/06, 15 septembrie 2015, Nota informativă 188), Parlamentul Republicii Moldova a adoptat două legi (nr. 163 și nr. 272), completând, printre altele, un remediu pentru plângerile cu privire la condițiile de detenție. Aceste două legi au fost publicate pe 20 octombrie 2017 și, respectiv, pe 12 decembrie 2018, iar dispozițiile cu privire la noua cale de atac au intrat în vigoare pe 1 ianuarie 2019. Acestea prevăd introducerea unui nou remediu preventiv și compensator pentru persoanele (preveniți sau condamnați) deținute în condiții proaste de detenție contrare prevederilor art. 3 și 13 CEDO. Conform acestor noi prevederi, persoanele care invocă condițiile detenției inumane și degradante în care au fost deținute, pot, în termen de patru luni de la 1 ianuarie 2019, să facă uz de recursul menționat. Curtea a considerat că noul remediu oferă, în principiu, perspective de redresare corespunzătoare, în eventualitatea încălcării Convenției care rezulta din condițiile precare de detenție. Remediuul nou introdus este disponibil în cazul persoanelor care au fost condamnate sau plasate în detenție preventivă și, de asemenea, sub rezerva respectării termenelor, pentru deținuții care au fost deja eliberați. Mai mult, oricărei persoane care avea o cerere pendinte în fața Curții îi era permis un termen suplimentar de 4 luni, începând cu 1 ianuarie 2009, pentru a-l utiliza. La 28 februarie 2019, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat mai multe decizii în cauzele Baban și alții c. Moldovei*, Bulgacov și alții c. Moldovei, Cobîlceanu și alții c. Moldovei, Filat și alții c. Moldovei, Condreanu și alții c. Moldovei, Grigoraș și alții c. Moldovei și Talambuța și alții c. Moldovei, unde reclamanții s-au plâns în fața Curții în baza art. 3 CEDO, invocând condițiile materiale inadecvate de detenție și, în unele cereri, lipsa asistenței medicale corespunzătoare, precum și lipsa unui remediu efectiv pentru realizarea drepturilor lor. Cu referire la decizia pronunțată anterior la data de 28 februarie 2019 în cauza Draniceru c. Moldovei, și având în vedere noul remediu preventiv compensatoriu pentru condițiile inadecvate de detenție în baza

Legii nr. 163 din 20 iulie 2017 (în vigoare din 01 ianuarie 2019) și Legii nr. 272 pentru modificarea Codului de procedură penală, Curtea a considerat că, în principiu, acesta ar putea remedia în mod adecvat încălcările Convenției provocate de anumite condiții precare de detenție.

Ca urmare, termenul stabilit de legiuitor prin art. 473² alin. (5) CPP, se calculează prin prisma faptului intrării în vigoare a Legii nr. 272 din 29.11.2018, care se constată a fi 01.01.2019. În acest caz, petentul trebuie să utilizeze imediat noul remediu. Aceeași obligație îi revine oricărei persoane aflate în aceeași situație.

Au menționat faptul, că petiționarii au depus plângerea comună referitoare la condițiile de detenție, care conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor fundamentale la 26 aprilie 2019. Potrivit art. 473³ alin. (4) Cod de procedură penală, termenul maxim de examinare a plângerii referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile prevenitului este de 3 luni, care a fost omis în cazul petiționarilor.

Procedura de citare legală în instanța de recurs a fost executată.

În ședința instanței de recurs petiționarii **Lebediuc Serghei, Popovici Serghei și Niță Ștefan**, au solicitat admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii și admiterea cerinței privind constatarea condițiilor de detenție în izolatorul de detenție preventivă al Centrului Național Anticorupție în condiții de detenție provizorie contrare art. 3 CEDO.

În ședința instanței de recurs, **avocații Ivan Turceac și Victor Mazniuc** în interesele petiționarilor au susținut recursul declarat și au solicitat admiterea acestuia în temeiul cerințelor și argumentelor expuse în cererea de recurs.

Reprezentantul Centrului Național Anticorupție Anton Sochircă în fața instanței de recurs a pledat pentru respingerea cererii de recurs depus de către petiționari, ca fiind nefondată.

Ministerul Finanțelor și Penitenciarul 13 în instanța de recurs fiind citați legal nu s-au prezentat.

Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, audiind recurenții, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți consideră necesar de a respinge recursul declarat împotriva încheierii Judecătoriai Chișinău, sediul Ciocana din 01 noiembrie 2019, ca fiind nefondat, reieșind din următoarele considerațiuni:

Conform art. 448 Cod de procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod de procedură penală, (1) *Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

În primul rând, Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți menționează că potrivit art. 473⁴ alin. (9) Cod de procedură penală încheierea adoptată în condițiile prezentului articol este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel de către părți, în termen de 10 zile de la data pronunțării, prin intermediul instanței de fond.

Analizând normele de drept aplicabile cazului, instanța stabilește, că potrivit prevederilor art. 469 alin. (1) pct. 17¹) Cod de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la constatarea condițiilor de detenție a condamnaților. Potrivit art. 471 alin. (1) Cod de procedură penală, chestiunile specificate la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11) și 14) se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art. 469 alin. (1) se soluționează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în executare pedeapsa. În ședința de judecată se citează autorul demersului cu privire la soluționarea chestiunii solicitate.

Potrivit art. 473² Cod de procedură penală, (1) Plângerea împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară în care se deține condamnatul sau prevenitul ori, după caz, din care a fost eliberat. (2) Plângerea referitoare la condițiile de detenție menționate la alin. (1) trebuie să conțină datele privind perioada și locul detenției, precum și descrierea detaliată a condițiilor materiale care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului, cu solicitarea de a obliga administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile materiale contestate. La plângere pot fi anexate explicațiile altor condamnați sau preveniți, copiile plîngerilor anterioare, adresate administrației instituției penitenciare sau autorităților de supraveghere, și răspunsurile lor, alte probe relevante. Concomitent cu depunerea plîngerii, se expediază o copie a acesteia, cu anexarea materialelor respective, către organul care pune în executare sentința sau încheierea. (3) Condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei. (4) În cazul în care partea neexecutată din pedeapsă nu permite deducerea integrală a reducerii pedepsei sau perioada încălcării condițiilor de detenție este mai mică de

10 zile, în privința perioadei rămase condamnatul poate solicita despăgubire în valoare bănească. (5) Plîngerea referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se depune pe parcursul detenției în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau în termen de 6 luni de la data cînd nu mai sunt deținuți în astfel de condiții, dar nu mai tîrziu de 4 luni de la eliberarea lor din locul de detenție.

În conformitate cu prevederile art. 473³ Cod de procedură penală, (1) Plîngerea

referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se examinează de către judecătorul de instrucție, cu participarea condamnatului sau a prevenitului și, după caz, a avocatului acestuia și a reprezentantului administrației instituției penitenciare. (2) Sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare. (3) Pentru examinarea plîngerii, reprezentantul administrației instituției penitenciare prezintă instanței de judecată în scris, în termen de 10 zile, un raport în care răspunde la toate pretențiile invocate de condamnat sau prevenit în plîngere, cu menționarea măsurilor întreprinse pentru înlăturarea condițiilor de detenție contestate, dacă asemenea măsuri au fost întreprinse. Copia raportului și a materialelor anexate la acesta se înmînează condamnatului sau, după caz, prevenitului care a depus plîngerea de către reprezentantul administrației instituției penitenciare. (4) Termenul maxim de examinare a plîngerii referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului este de 3 luni.

Potrivit prevederilor art. 473⁴ Cod de procedură penală, (1) La evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată dă apreciere atît probelor prezentate de părți, cît și rapoartelor instituțiilor naționale și internaționale în domeniu. (2) La evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată ține cont de efectele cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale condamnatului sau ale prevenitului, precum și de perioada în care condamnatul sau prevenitul a fost deținut în condițiile contestate. (3) În urma constatării faptului că condamnatul sau prevenitul a fost deținut în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de judecată obligă administrația instituției penitenciare să înlătore condițiile precare de detenție, stabilindu-i un termen concret, care nu va depăși 15 zile, după expirarea căruia instituția penitenciară informează instanța de judecată despre executarea încheierii. (4) În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473² alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei

condamnatului, calculându-se de la 1 la 3 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ. (5) În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473² alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei în condițiile alin.(4) din prezentul articol, iar în privința perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei bănești în mărime de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție, precum și a costurilor și cheltuielilor aferente. (6) În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473² alin.(3), preveniții sînt despăgubiți în conformitate cu art. 385 alin.(5) și (6) sau, după caz, aceștia pot înainta o acțiune civilă. (7) Reducerea pedepsei sau, după caz, încasarea despăgubirii în valoare bănească, prevăzute la alin.(4) și (5), se efectuează indiferent de confirmarea sau neconfirmarea vinovăției organului care pune în executare sentința sau încheierea ori a persoanelor publice din cadrul acestui organ. (8) Dacă nu se constată încălcări

ale prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în cadrul executării pedepsei sau al detenției preventive, instanța de judecată dispune respingerea plîngerii. (9) Încheierea adoptată în condițiile prezentului articol este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel de către părți, în termen de 10 zile de la data pronunțării, prin intermediul instanței de fond. În cazul încasării mijloacelor bănești, încheierea instanței de judecată se execută în condițiile prevăzute de Codul de executare.

În scopul efectuării unei analize celor invocate de petiționari, instanța de recurs consideră necesar de a porni de la prevederile art. 3 CEDO conform căruia Nimeni nu poate supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.

Reieșind din această normă a convenției în raport cu practica CEDO, Colegiul Penal reține că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat în nenumărate rânduri în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei că, articolul 3 al Convenției consfințește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice. Acesta interzice, în termeni absoluți, tortura și tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțe și de comportamentul victimei (*cauza Mozer c. Republicii Moldova și Rusiei*, 23 februarie 2016, § 117; *cauza Rotam c. Moldovei*, 15 februarie 2011, § 30; *cauza Ciorap c. Moldovei*, 19 iunie 2007, § 62).

La constatarea condițiilor de detenție, instanța națională va ține cont de faptul că tratamentul, inuman și degradant în viziunea practicii CEDO trebuie să atingă un nivel minim de severitate pentru a cădea sub incidența articolului 3. Evaluarea acestui nivel minim este, prin natura lucrurilor una relativă. El depinde de toate circumstanțele cauzei, precum ar fi nivelul de severitate, urmările sale fizice și psihice și în unele cazuri, de sexul, vârsta și starea sănătății victimei (*cauza Irlanda*

c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978, § 162; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 63).

Totodată, statul trebuie să asigure ca persoana să fie deținută în condiții care sunt compatibile cu respectarea demnității sale umane, ca modul și metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferințe sau dureri de o intensitate care să depășească nivelul de suferință inerent detenției și că având în vedere exigențele detenției, sănătatea și integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenței medicale necesare (*cauza Kudla c. Poloniei, 26 octombrie 2000, § 94*). Atunci când sunt evaluate condițiile de detenție, trebuie luate în considerație efectele cumulative ale acestor condiții, precum și durata detenției (*cauza Ostrovar c. Moldovei, 13 septembrie 2005, § 80*).

Ținând cont de cele expuse supra, instanța de fond a apreciat condițiile de detenție invocate de către autorii plângerii, coroborate la poziția autorităților instituției de detenție provizorie consemnată în raportul anexat la materialele cauzei, prin prisma principiilor generale stabilite în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu referire la încălcarea art. 3.

Conform plângerii înaintate, se solicită, constatarea faptului că petiționarii Bivol Garri, Niță Ștefan, Gubenco Serghei, Lebediuc Sergiu, Popovici Serghei, Bîrnaz Ghenadie, Hîrbu Iurie, Marchitan Gheorghe, Andriaș Liliana, Gîscă Valeriu, Gorun Gheorghe, Us Aurica, Vornicescu Igor, Moraru Mihail au fost deținuți în izolatorul IDP al CNA și în Penitenciarul nr.13 Chișinău, în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. La fel se solicită și încasarea de la Administrația penitenciarului 13 Chișinău, Izolatorul CNA prin intermediul Ministerului Finanțelor RM a cheltuielilor de asistență juridică suportate în acest proces.

Instanța de fond în urma analizei probelor prezentate și a argumentelor expuse de participanți în raport cu practica CEDO a admis parțial plângerea petiționarilor și în rezultat a fost constat doar aflarea petiționarilor în condiții de detenție contrare prevederilor art. 3 CEDO doar în penitenciarul nr. 13, care de altfel nu a fost contestată de Penitenciar și nici de petiționari, aceștea exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe care a respins cererea de constatare a condițiilor de detenție și în izolatorul de deținuți CNA.

Colegiul penal va susține soluția Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 01 noiembrie 2019 ca fiind corectă deoarece a fost constat faptul că, dificultățile cu care s-au confruntat petiționarii pe parcursul detenției sale în perioada de timp în Penitenciarul nr.13-Chișinău, care au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

Colegiul penal al Curții de Apel nu este de această părere privind condițiile de detenție în izolatorul de detenție CNA și această solicitare a petiționarilor urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, deoarece din materialele cauzei și din probele prezentate de părți nu poate fi apreciată drept o încălcare a art. 3 CEDO condițiile în care aceștia au fost deținuți în izolator. Instanța de recurs va respinge argumentele petiționarilor privind constatarea condițiilor de detenție în izolatorul de detenție din Centrul Național Anticorupție deoarece instanța de fond just a constatat netemeinicia cerințelor pe acest capăt de plângere. Totodată poziția petiționarilor a fost combătută de probele prezentate și cercetate în instanța de fond.

Conform plângerii înaintate de petiționari, aceștia exprimă dezacordul cu suprafața celulei, în care aceștia au fost deținuți, amplasarea viceiului în celulă într-o zonă deschisă, și fără ventilare, lipsa ventilarei în celulă în general, existența apei reci în celulă fiind lipsă de apă caldă, lipsa mobilierului strict necesar, lipsa unui loc amenajat pentru haine și obiecte de igienă, limitarea plimbărilor la aer liber și lipsa unui acces la informațiile difuzate.

Analizând circumstanțele expuse în raport cu probele prezentate de părți, instanța de recurs este în totalitate de aceeași părere cu soluția primei instanțe, deoarece circumstanțele expuse de petiționari nu pot fi apreciate de instanță la nivelul minim accesibil pentru care poate fi apreciat drept o încălcare a condițiilor de detenție garantate prin art. 3 CEDO, deoarece aceștia au fost deținuți în condiții compatibile cu respectarea demnității sale umane, ca modul și metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferințe sau dureri de o intensitate care să depășească nivelul de suferință inerent detenției și că având în vedere exigențele detenției, sănătatea și integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenței medicale necesare.

În acest sens prima instanță corect și întemeiat a menționat despre suprafața celulelor în care aceștia au fost deținuți care nu este mai mică de 16 m², existența lavuarului dotat cu apă, existența blocului sanitar izolat, existența cuierului pentru lucrurile personale. Instanța de fond corect a menționat despre existența gemurilor cu ferestre care se deschid pentru aerisire, existența ciainicului electric, radioului și DVD , care de altfel nu au fost obiectate de petiționari în instanța de recurs.

Instanța de recurs menționează despre pretențiile petiționarilor expuse în fața instanței de recurs legate de blocul sanitar deschis și lipsa ventilației în odaie, după cum și lipsa unei scări în celulă pentru a asigura accesul la patul de la nivelul doi, însă aceste argumente la fel nu pot fi drept o încălcare a condițiilor de detenție contract prevederilor CEDO, deoarece de fapt aceste argumente contravin referinței prezentate de CNA în fața instanței de fond, care nu a fost pusă sub îndoială de părți în prima instanță.

Anume la acest capitol, instanța de recurs consideră necesar de a menționa și despre practica Curții, care prin Hotărârea din 27.11.2007 Țurcan contra Moldovei pct. 38, încă în anul 2007, menționează despre condițiile adecvate în izolatorul CCCEC fără a constata existența unor încălcări a condițiilor de detenție, care ar contravine prevederilor art. 3 CEDO.

La fel, instanța de recurs menționează și despre Hotărârea din 04.10.2005 Șarban contra Moldovei în care la fel Curtea în pct. 46, 47 și 78 pune la îndoială nivelul maxim de severitate cerut pentru ridicarea unei chestiuni față de condițiile în izolatorul CNA în temeiul art. 3 CEDO.

Cu atât mai mul Curtea a respins necesitatea ridicării problemei condițiilor de detenție în izolatorul CNA în temeiul art. 3 CEDO încă în anul 2005-2007 , pe când la moment s-a stabilit, că aceste condiții au fost îmbunătățite, existând în acest izolator suprafața necesară unui deținut de 4 m², asigurând accesul la produse alimentare de la rude, literatură și discuri cu filme. La fel, pe parcursul anilor celulele sunt dotate cu aer condiționat, fiind asigurat plimbările deținuților în două curți de plimbări, existența blocului sanitar și anume baie dotat cu duș la care există apă caldă, apă rece cu acces zilnic. Tot în izolator este asigurată asistența medicală zilnică și la necesitate asistența medicală de urgență asigurată de echipele mobile cu medici independenți /f.d.156-200, vol.1/.

Reieșind din circumstanțele expuse, instanța de recurs consideră argumentele expuse de petiționari neîntemeiate, care contravin circumstanțelor cauzei, pentru ce le respinge cu păstrarea hotărârii fără modificări.

Conform recursului înaintat, petiționarii solicită constatarea încălcării termenului legal de judecare a cauzei de către instanța de fond, însă ținând cont de faptul, că la moment cauza se examinează în instanță de recurs fără posibilitate de a da apreciere unor probe noi care nu au fost analizate de prima instanță și pentru a nu încălca dreptul petiționarilor la un proces echitabil anume la dubla jurisdicție, consideră necesar de a lăsa această cerere fără soluționare urmând a fi înaintată în ordine civilă conform normelor civile.

Referitor la emiterea unei încheieri interlocutorii după cum indică petiționarii în recursul depus, instanța de recurs la fel, o respinge ca neîntemeiată, deoarece în corespundere cu art.218 CPP RM, încheierea interlocutorie se emite în cazul constatării încălcării legislației și a drepturilor omului, pe când în urma examinării recursului, instanța de recurs nu a constatat astfel de încălcări pentru care urmează să reacționeze în așa mod.

În baza celor sus expuse, conducându-se de prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Recursul comun al petiționarilor Niță Ștefan, Popovici Serghei, Gubenco Serghei, Lebediuc Serghei, Garri Bivol, Vornicescu Igor, Bîrnaz Ghenadie, Marchitan Gheorghe, Gorun Gheorghe, Gîscă Valeriu, Andriaș Liliana, Hîrbu Iurie, Moraru Mihail, Us Aurica, a reprezentantului Ivan Turceac și reprezentantului Victor Mazniuc declarat împotriva încheierii judecătorei Chișinău sediul Ciocana din 01.11.2019, privind constatarea condițiilor de detenție care conform jurisprudenței Curții Europene, afectează drepturile garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se respinge ca nefondat cu menținerea încheierii în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător:

Judecători: